

Daniels Bog - nummer et hundrede og halvfems

Den profetiske kulmination: Afsløringen af slaget ved Panium og forspillet til søndagsloven

Jeff Pippenger

2024-04-20

Den sidste artikel sluttede med et afsnit, der indeholdt det afsnit, som sagde: „Overtrædelsen har næsten nået sin grænse. Forvirring fylder verden, og en stor rædsel vil snart komme over menneskene. Enden er meget nær. Vi, som kender sandheden, bør forberede os på det, som snart vil bryde ind over verden som en overvældende overraskelse.“ „Overtrædelsen“ når sin grænse, når prøvetidens bæger er fyldt, og den grænse nås for Amerikas Forenede Stater ved søndagsloven.

„Men Kristus erklærede, at ikke ét eneste bogstav eller en eneste tøddel af loven skulle forgå, før himmel og jord forgår. Selve det værk, som han kom for at udføre, var at ophøje loven og vise de skabte verdener og himmelen, at Gud er retfærdig, og at hans lov ikke behøver at ændres. Men her står Satans højre hånd rede til at fortsætte det værk, som Satan påbegyndte i himmelen, nemlig at forsøge at ændre Guds lov. Og den kristne verden har stadfæstet hans bestræbelser ved at antage dette pavedømmets barn, — søndagsinstitutionen. De har nærret den og vil fortsætte med at nære den, indtil protestantismen rækker den romerske magt broderskabets hånd. Da vil der komme en lov imod Guds skabelsessabbat, og da er det, at Gud ‘vil gøre et usædvanligt værk på jorden.’ Han har længe båret over med slægtens genstridighed; han har søgt at vinde dem til sig. Men tiden vil komme, da de har fyldt deres uretfærdigheds mål; og da er det, at Gud vil handle. Denne tid er næsten nået. Gud fører regnskab med nationerne: tallene vokser imod dem i himmelens bøger; og når det er blevet til lov, at overtrædelsen af ugens første dag skal mødes med straf, da vil deres bæger være fuldt.“
Review and Herald, 9. marts 1886.

Ved søndagsloven vil De Forenede Stater have fyldt sit bæger til randen, og nationalt frafald vil blive efterfulgt af national undergang. Det afsnit, vi betragter, siger, at „overtrædelsen næsten har nået sin grænse“, og at „en stor rædsel snart vil komme over menneskene“. Ved søndagsloven, som er „timen for det store jordskælv“ i Åbenbaringens ellefte kapitel, „faldt den tiende del af byen“, og „se, det tredje ve kommer snart“, og „den syvende engel blæste i basunen“. Det tredje ve er den syvende basun, og det indtræffer ved søndagsloven og bringer „stor rædsel“. På dette tidspunkt „er enden meget nær“, og den kommer som „en overvældende overraskelse“. Ved søndagsloven er prøvetidens bæger også fyldt for pavedømmet, for da forkynder den anden røst i Åbenbaringen atten: „Drag ud fra hende, mit folk, for at I ikke skal blive delagtige i hendes synder, og for at I ikke skal få del i hendes plager. Thi hendes synder har nået op til himmelen, og Gud har ihukommet hendes misgerninger. Gengæld hende, ligesom hun har gengældt eder, og giv hende dobbelt igen efter hendes gerninger; skænk hende dobbelt i det bæger, som hun har fyldt.“

Den historie begynder ved søndagsloven og markerer en symbolsk tidsperiode, hvor pavedømmet „skal drage ud i stor harme for at ødelægge og fuldstændig gøre mange til intet“, for „i de sidste

dage vil der være mange martyrer“. Det, som opbringer pavedømmet til vrede, er de „tidender fra øst og fra nord“, som „skal forfærde ham“, men „han skal gå sin ende i møde, og ingen skal hjælpe ham“. Fra søndagsloven til pavedømmets ende begynder den første fase af Guds eksekutive dom. Den efterfølges af den anden fase, som er de syv sidste plager, og til sidst de ugudeliges evige ødelæggelse ved afslutningen af det tusindårige millennium. Historien om Guds eksekutive dom er placeret inden for krigens kontekst.

„Vi står på tærsklen til store og højtidelige begivenheder. Profetier går i opfyldelse. En besynderlig, begivenhedsrig historie bliver nedskrevet i himlens bøger. Alt i vor verden er i oprør. Der er krige og rygter om krige. Folkene er vrede, og de dødes tid er kommet, at de skal dømmes. Begivenhederne forandrer sig for at frembringe Guds dag, som hastigt nærmer sig. Kun et øjeblik af tiden, så at sige, er endnu tilbage. Men skønt allerede folk rejser sig mod folk og rige mod rige, er der endnu ikke nu nogen almindelig sammenstød. Endnu holdes de fire vinde tilbage, indtil Guds tjenere er blevet beseglet på deres pander. Da vil jordens magter opstille deres styrker til det sidste store slag.“ Christian Service, 50, 51.

Gud besegler de hundrede og fireogfyrre tusind og kalder dernæst sin anden hjord ud af Babylon, og den anden hjord modtager også Guds segl, skønt de fremstilles som den „store skare“ i modsætning til de hundrede og fireogfyrre tusind. Det væsentlige punkt at se i det foregående citat er, at „de fire vinde holdes tilbage, indtil Guds tjenere er blevet beseglet på deres pander“. Ved søndagsloven er de hundrede og fireogfyrre tusind blevet beseglet, „og se, det tredje ve kommer hastigt“, men det er først, når den sidste af Guds anden hjord har modtaget seglet, at de fire vinde bliver fuldstændigt sluppet løs.

„Folkene bliver nu vrede, men når vor Ypperstepræst har fuldendt sit værk i Helligdommen, vil han rejse sig, iføre sig hævnens klæder, og da vil de syv sidste plager blive udgydt. Jeg så, at de fire engle ville holde de fire vinde tilbage, indtil Jesu værk var fuldendt i Helligdommen, og derefter vil de syv sidste plager komme.“ Review and Herald, 1. august 1849.

De „store og højtidelige begivenheder“, som vi „står på tærsklen til“, fremstilles som „krige og rygter om krige“. Det fremstilles som indtræffende, når „alt i vor verden er i oprør“, når nationer „allerede rejser sig mod nation“. Panium repræsenterer den „mærkelige og begivenhedsrige historie“ i vers femten i Daniel kapitel elleve, som fører ind i og indvarsler vers seksten, som er søndagsloven, hvor det „almindelige sammenstød“ finder sted, hvortil alle „jordens magter“ opbyder deres styrker til det sidste store slag. Dette „sidste store slag“ er den tredje verdenskrig og fremstilles ved slaget ved Actium i 31 f.Kr.

Versene et og to, og versene ti til femten repræsenterer den skjulte historie i vers fyrre i Daniel elleve. Vers fyrre identificerer De Forenede Staters og adventismens historie fra 1798 indtil 1989. Derefter tier det indtil afslutningen på De Forenede Staters rolle som det sjette rige i Bibelens profeti og udspyningen af den laodikeiske syvendedagsadventistiske kirke i vers enogfyrre, hvilket er søndagsloven, som også er vers seksten. Versene et og to identificerer endetiden i 1989 og De Forenede Staters præsidenter fra dette tidspunkt og frem til den sjette rige præsident, som ophidser de sataniske globalister. Vers to fører historien frem til valget af Donald Trump i 2016, og derpå fortsætter vers tre med historien om de ti konger, repræsenteret ved Alexander den Store, som er

det syvende rige i Bibelens profeti, og som giver deres rige til pavedømmet i den snart kommende søndagslovskrise.

Vers ti afsluttes ved at identificere 1989 som endetiden, og vers elleve og tolv fremstiller krigen i Ukraine og identificerer, at Putin og Rusland vil vinde krigen, men at de ikke vil drage fordel af deres sejr. Krigen i Ukraine begyndte i 2014, et år før Trumps første kampagne begyndte. Disse vers leder frem til Donald Trumps opstandelse (politisk), idet han indleder sin tredje kampagne for at blive den ottende præsident, som er af de syv. Vers tretten identificerer Trumps politiske kampe, som går forud for hans sejr ved Panium i vers femten, og vers fjorten omhandler den historie, der finder sted under Slaget ved Panium indtil hans sejr i vers femten, den historie, hvor syndens menneske begynder åbent at trænge ind i den politiske historie. Når pavedømmet trænger ind i den profetiske historie, begynder Tyrus' skøge at synge, og synet stadfæstes.

Sejren ved Panium i 200 f.Kr. blev efterfulgt af makkabæernes „opstand“ ved Modein (som betyder protest) i 167 f.Kr. I 164 f.Kr. genindviede makkabæerne templet, og Antiochus Epiphanes døde, hvilket markerede vendepunktet i makkabæernes kamp mod den græske religiøse indflydelse. I perioden fra 161 f.Kr. til 158 f.Kr. blev arbejdet med at indgå en pagt påbegyndt og fuldendt. De profetiske vejmærker gentager sig i det hasmonæiske dynasti inden for historien fra vers femten til vers treogtyve.

Pagten med Rom i vers treogtyve er en direkte henvisning, men i vers femten ses de fire makkabæiske vejmærker fra 167 f.Kr., 164 f.Kr., 161 f.Kr. og 158 f.Kr. kun, når historien om „pagten“ anvendes på verset. Da Pompejus erobrede Jerusalem i vers seksten, blev han konfronteret med en borgerkrig, som fandt sted inde i byen, og de to modstående parter var begge splintergrupper af det hasmonæiske dynasti. Makkabæerne findes derfor også i historien i vers seksten.

Vers tyve identificerer Kristi fødsel, og vers enogtyve og toogtyve identificerer historien om Kristi død; derfor har den historie Hasmonærdynastiets linje repræsenteret ved farisæerne. Vers femten til treogtyve identificerer det bogstavelige herlige land og Guds judæiske frafaldne folk, som bekendte sig til at være forsvarerne af Hans sandheder, men som ikke i højere grad var Guds repræsentanter, end det frafaldne protestantisme er.

Søster White oplyser os om, at „meget af den historie, som har fundet sted som opfyldelse af“ „det ellefte kapitel i Daniel“ „vil blive gentaget“. Den profetiske linje, som er repræsenteret ved det hasmonæiske dynasti, repræsenterer den profetiske linje, der illustrerer protestantismens frafaldne horn, begyndende ved den tredje præsidentkampagne, som føres af den sjetterigeste præsident. Trump stiller op til præsident tre gange; første og sidste gang han stiller op, sejrer han, men anden gang identificerer oprøret, repræsenteret ved tallet tretten, det stjalne valg i 2020. Verden bliver derpå opdelt i to klasser; den ene klasse kan se 2020, og den anden klasse er blind. Det symboliserer den store prøve, som går forud for prøvetidens afslutning for adventister i dannelsen af dyrets billede.

„Allerede skrider forberedelserne frem, og bevægelser er i gang, som vil resultere i, at der dannes et billede af dyret. Begivenheder vil blive fremkaldt i jordens historie, som vil opfylde

profetiens forudsigelser for disse sidste dage.“ Review and Herald, 23. april 1889.

De fremadskridende »forberedelser«, de »bevægelser«, som nu »er i gang«, og de »begivenheder«, »som vil føre til oprettelsen af et billede af dyret«, og »som vil opfylde profetiens forudsigelser for disse sidste dage«, omfatter vejmarkeringerne for det hasmonæiske dynasti fra vers femten til treogtyve i Daniels bog kapitel elleve. Det frafaldne hasmonæiske dynasti, der repræsenterer frafalden protestantisme, er indvævet i vidnesbyrdet om Donald Trump, den sjette og ottende republikanske præsident, som opildner og engagerer sin MAGA-isme imod den nye verdensordens woke-isme.

Vidnesbyrdet om Trump rækker frem til 2020 i vers to i Daniel elleve, og det omfatter hans kampagne og første embedsperiode; dernæst identificerer vers tretten til femten hans tredje og sidste kampagne, sejr og hans sidste embedsperiode. Mellem de to embedsperioder identificerer Åbenbaringen kapitel elleve, at det republikanske horn blev dræbt og lå dødt på gaden i tre og en halv dag. Denne linje i Trumps historie sammenknytter begyndelsen og afslutningen af hans præsidentskaber i Daniel kapitel elleve. Således er vidnesbyrdet om Donald Trump placeret i både Daniels Bog og Johannes' Åbenbaring, og det er placeret i begge bøger i kapitel elleve.

De tre delvise linjer, når de sammenføjes, identificerer Trumps fuldstændige historie som den sjette og den ottende præsident, og de er struktureret på grundlag af signaturen «Sandhed». De stammer fra Daniels Bog og Johannes' Åbenbaring og frembringer en historisk linje, som stemmer overens med den «del af Daniels Bog, der vedrører de sidste dage».

Den del af Daniels Bog er det, som åbnes af Judas stammes Løve umiddelbart før prøvetidens afslutning, og er derfor et led i de hundrede og fireogfyrre tusindes beseglingsbudskab. Men det kræver åndeligt klarsyn at se de profetiske vejmærker på de to vidners drab i 2020.

Vers femten i Daniel 11 repræsenterer slaget ved Panium og den hasmonæiske dynastis linje, som blev opfyldt ved et bogstaveligt slag og således symboliserer en profetisk illustration af en åndelig krig mellem den frafaldne protestantismes religion og globalisternes new age-religion. Slaget ved Panium, som fandt sted i 200 f.Kr., repræsenterer den republikanske horns slag, og den kamp, som makkabæeropstanden repræsenterer, forestiller det frafaldne protestantiske horns slag. Skønt makkabæeropstanden fandt sted i 167 f.Kr., stemmer den profetisk overens med det republikanske horns slag i 200 f.Kr., for profetisk set løber hornenes historier parallelt med hinanden.

Vers femten fremstiller den profetiske historie, som umiddelbart går forud for og leder ind i den snart kommende søndagslov. Den fremstiller derfor selve det punkt i beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusind, hvor kraften i beseglingsbudskabet for evigt præger seglet på Guds folk i de sidste dage.

Det er Løven af Judas stamme, som åbner den sandhed, og den sandhed er Jesu Kristi Åbenbaring. De hundrede og fireogfyrre tusind er dem, som „følger Lammet, hvorhen det går“, og når Han åbner vers femten, har Løven af Judas stamme ledt sit sidste-dages folk til Panium. Jesus illustrerede netop dette punkt i beseglingsprocessen, da Han førte sine disciple til Panium, lige før korset.

Krigen ved Panium omtales specifikt af Kristus, da Han stod i Panium sammen med sine disciple og dér underviste dem om, at Hans kirke ville blive bygget på Peters bekendelse, og at „Helvedes porte“ ikke skulle få magt over den. Jesus identificerede den krigsførelse, som Slaget ved Panium repræsenterer. Slaget ved Panium er vers femten, og vers seksten er Slaget ved Actium. Kristus stod i Panium, umiddelbart før handlingen i Hans død udspillede sig.

Fra Panium til søndagsloven er historien om den politiske og religiøse kamp mellem jorddyrets to horn, protestantismen og republikanismen. Begge blev angrebet af det ateistiske dyr fra afgrunden i 2020, og de to horns krigsførelse mod globalismens politiske og religiøse guder fremstilles i historien i versene elleve til seksten.

Fra den ukrainske krig, som begyndte i 2014, til Donald Trumps første præsidentkampagne, der begyndte i 2015, til de to horns død i 2020, til opstandelsen i 2023, til Trumps tredje kampagne, som begyndte den 15. november 2022, fører historien frem til vers tretten til femten. I disse vers repræsenterer den historie, der åbenbares ved Guds profetiske ord, de profetiske sandheder, som besegler de hundrede og fireogfyrre tusind.

Disse sandheder blev illustreret ved Kristi besøg i Cæsarea Filippi i Matthæus kapitel seksten og sytten. I disse vers vender syndens menneske tilbage til den profetiske historie, syngende Tyrus' skøges sange, og derved stadfæster han synet og placerer således disse vers i Midnatsråbets sammenhæng, for hvor der ikke er noget syn, går folket til grunde.

Hvor der ikke er noget syn, bliver folket tøjløst; men salig er den, som holder loven.
Ordsprogene 29,18.

De, som har øjne, men ikke vil se, og ører, men nægter at høre, er de dårlige laodikeiske jomfruer, som ikke har „olien“. „Olien“ er den forøgelse af kundskab, som frembringes, når Jesu Kristi Åbenbaring bliver forseglet op lige før nådetiden lukkes, og ifølge Hoseas bog skal Guds folk, som nægter og forkaster kundskab, ødelægges.

Mit folk går til grunde af mangel på kundskab; fordi du har forkastet kundskaben, vil også jeg forkaste dig, så du ikke skal være præst for mig; eftersom du har glemt din Guds lov, vil også jeg glemme dine børn. Hoseas 4:6.

Og Herrens ord kom også til mig og lød således: Menneskesøn, du bor midt iblandt et oprørsk hus, som har øjne at se med, men ikke ser; de har ører at høre med, men ikke hører; for de er et oprørsk hus. Ezekiel 12:1, 2.

Og han sagde: Gå hen og sig til dette folk: I skal visselig høre, men ikke forstå, og visselig se, men ikke erkende. Gør dette folks hjerte fedt, og gør deres ører tunge, og tilluk deres øjne, for at de ikke skal se med deres øjne og høre med deres ører og forstå med deres hjerte og omvende sig og blive lægt. Esajas 6,9-10.

Og disciplene kom og sagde til ham: Hvorfor taler du til dem i lignelser? Han svarede og sagde til dem: Fordi det er givet jer at kende himmerigets hemmeligheder, men dem er det ikke givet. For enhver, som har, ham skal der gives, og han skal få overflod; men den, som ikke har, fra ham skal endog det tages, som han har. Derfor taler jeg til dem i lignelser: fordi de ser uden at

se, og hører uden at høre, og heller ikke forstår. Og på dem opfyldes Esajas' profeti, som siger: I skal høre og høre og ikke forstå, og I skal se og se og ikke fatte. For dette folks hjerte er blevet sløvt, og deres ører er tunghøre, og deres øjne har de lukket, for at de ikke på noget tidspunkt skal se med deres øjne og høre med deres ører og forstå med hjertet og omvende sig, så jeg kan helbrede dem. Men salige er jeres øjne, fordi de ser, og jeres ører, fordi de hører. For sandelig siger jeg jer, at mange profeter og retfærdige har længtes efter at se det, som I ser, og så det ikke, og efter at høre det, som I hører, og hørte det ikke. Matthæus 13:10–17.

„Alle de budskaber, der blev givet fra 1840–1844, skal nu fremholdes med kraft, for der er mange mennesker, som har mistet deres orientering. Budskaberne skal gå ud til alle kirkerne.”

„Kristus sagde: „Salige er jeres øjne, fordi de ser, og jeres ører, fordi de hører. For sandelig siger jeg jer, at mange profeter og retfærdige mænd har ønsket at se det, som I ser, og har ikke set det, og at høre det, som I hører, og har ikke hørt det“ [Mattæus 13:16, 17]. Salige er de øjne, som så det, der blev set i 1843 og 1844.

"Budskabet blev givet. Og der bør ikke være nogen forsinkelse med at gentage budskabet, for tidens tegn opfyldes; afslutningsværket må fuldføres. Et stort værk vil blive udført på kort tid. Et budskab vil snart blive givet efter Guds bestemmelse, som vil svulme op til et højt råb. Da vil Daniel stå på sin lod for at aflægge sit vidnesbyrd." Manuscript Releases, bind 21, 437.

Vi vil fortsætte dette studium i den næste artikel.

Jesu Kristi åbenbaring, som Gud gav ham for at vise sine tjenere, hvad der snart skal ske; og han sendte sin engel og kundgjorde det i tegn for sin tjener Johannes, som vidnede om Guds ord og om Jesu Kristi vidnesbyrd, alt det, som han så. Salig er den, som oplæser, og de, som hører denne profetis ord og bevarer det, som er skrevet deri; for tiden er nær. Åbenbaringen 1:1–3.